

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 31/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. K.	w dniu 18 stycznia 2021 roku na portalu społecznościowym F., na oficjalnym profilu P. K., opublikował post, w którym publicznie pomówił oskarżyciela prywatnego, za pomocą środków masowego komunikowania, poprzez	

		<p>oskarżenie J. J. o dokonanie przestępstwa gwałtu na młodej kobiecie, biorącej udział w (...): Gwiazdor (...) gwałcicielem? Gwiazda publicystyki (...) miała zgwałcić uczestniczkę konkursu (...). (...) Kilka dni później, podczas warsztatów poprzedzających konkurs, które odbywały się w hotelu (...) w K. pod Ł., wracając do pokoju zauważyła idącą za nią gwiazdę publicystyki (...). Nie spodziewała się, że kiedy otworzy drzwi do pokoju mężczyzna wepchnie ją do środka. Tam - jak powiedziała śledczym kobieta - miał ją zgwałcić. (...) Na pytanie, kto ją zgwałcił - kobieta uniosła telefon komórkowy, otworzyła galerię zdjęć i pokazała film z gwiazdorem (...). - To on - miała powiedzieć. (...)"</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>w dniu 18 stycznia 2021 roku na portalu społecznościowym F., na oficjalnym profilu P. K., P. K. opublikował post pod tytułem "Gwiazdor (...) gwałcicielem? Gwiazda publicystyki (...) miała zgwałcić uczestniczkę konkursu (...)."</p>	<p>treść publikacji z profilu F.</p>	<p>13-15</p>	

<p>W treści powyższego postu P. K. zawarł stwierdzenia, że:</p> <p>"(...) Kilka dni później, podczas warsztatów poprzedzających konkurs, które odbywały się w hotelu (...) w K. pod Ł., (uczestniczka konkursu (...) - przyp. sądu) wracając do pokoju zauważyła idącą za nią gwiazdę publicystyki (...). Nie spodziewała się, że kiedy otworzy drzwi do pokoju mężczyzna wepchnie ją do środka. Tam - jak powiedziała śledczym kobieta - miał ją zgwałcić. (...) Na pytanie, kto ją zgwałcił - kobieta uniosła telefon komórkowy, otworzyła galerię zdjęć i pokazała film z gwiazdorem (...). - To on - miała powiedzieć. (...)"</p>			
<p>Po ukazaniu się opisanej powyżej publikacji doszło do powstania szeregu artykułów prasowych, z których miało wynikać, że post P. K. dotyczy J. J.. J. J. zapoznawszy się z treścią publikacji P. K., w szeregu artykułach prasowych oraz za pośrednictwem własnego konta w serwisie (...), zaprzeczał aby był sprawcą zgwałcenia opisywanego w treści artykułu P. K.. Wzywał publicznie P. K. do usunięcia przedmiotowego postu.</p>	<p>Artykuły prasowe</p>	<p>21--24, 27-32, 35-41, 42-45, 47-50,</p>	

Post P. K., dalsze publikacje prasowe innych autorów oraz oświadczenia J. J. spowodowały liczne negatywne i niejednokrotnie obraźliwe komentarze kierowane w stosunku do J. J. w prasie, jak również spowodowały problemy w jego życiu prywatnym i zawodowym.			
Zeznania J. J.	93-94		
Zeznania K. J.	94-95		
Zeznania M. D.	95		
Prokuratura Rejonowa w Łukowie za sygnaturą akt sprawy PR 1 Ds. 274.2020 prowadzi postępowanie przygotowawcze w formie śledztwa w sprawie doprowadzenia w dniu 31 stycznia 2020 roku w K. gm. Łuków woj. (...) przemocą S. D. do obcowania płciowego, to jest o czyn z art. 197 § 1 k.k. W sprawie niniejszej nie postawiono zarzutu. Na dzień uzyskania informacji, śledztwo pozostawało zawieszona z uwagi na konieczność wykonania czynności w ramach międzynarodowej pomocy prawnej.	informacja z Prokuratury Rejonowej w Łukowie	99	
Rzecznik Prasowy Prokuratury Okręgowej w L. potwierdził okoliczności związane z poinformowaniem P. K.	informacja z Prokuratury Okręgowej w L.	101	

o opisanym powyżej postępowaniu prowadzonym przez Prokuraturę Rejonową w Łukowie			
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.Ocena DOWODÓW			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	treść publikacji z profilu F.	W ocenie Sądu treść artykułu co do treści oraz formy nie budził najmniejszych wątpliwości. Dowód został przedstawiony przez oskarżyciela prywatnego, natomiast żaden z pozostałych dowodów ujawnionych na rozprawie głównej wiarygodności tego dowodu nie podważył.	
Artykuły prasowe	Treści dołączonych do aktu oskarżenia artykułów prasowych nie sposób było uznać za niewiarygodne. Żadna ze stron procesu nie kwestionowała ich		

	autentyczności i zawartych w nich treści.	
Zeznania J. J.	<p>Zeznaniom J. J. Sąd dał wiarę w całości, z wyjątkiem tych treści, które prezentował pokrzywdzony, a z których miało wynikać, że to oskarżony oskarżył go o zgwałcenie kobiety. Sąd nie miał wątpliwości co do szczerości i wiarygodności depozycji J. J., nie mniej w zakresie w jakim zeznania te wykraczały poza zakres zarzutu stawianego oskarżonemu, Sąd uznał je za nieistotne dla bezpośrednich ustaleń w niniejszej sprawie. Pokrzywdzony w sposób emocjonalny zaprezentował na rozprawie głównej okoliczności związane z powzięciem wiadomości o kwestionowanej publikacji P. K.. Relacjonował o tym jak głęboko publikacja oskarżonego zaingerowała w jego życie prywatne i zawodowe, nie mniej zadaniem Sądu było uwzględnienie tych treści zeznań, które odnosiły się wprost do treści publikacji P. K.. O ile ze szczegółowej analizy treści kwestionowanego wpisu oskarżonego nie wynika, że P. K. wyraził samodzielną opinię o tym, że pokrzywdzony dokonał zgwałcenia, zeznania pokrzywdzonego mające tę okoliczność potwierdzić, nie korespondują z treścią</p>	

	<p>publikacji oskarżonego, który w żadnym miejscu nie przedstawił J. J. jako sprawcę zgwałcenia kobiety.</p>	
<p>Zeznania K. J.</p>	<p>Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadka. Świadek przedstawiła okoliczności związane z przedmiotem niniejszej sprawy szczerze i wiarygodnie. Zeznania te jednak dotyczą kwestii związanej z tym w jaki sposób publikacja P. K. wywołała zmiany w życiu prywatnym pokrzywdzonego i jakie skutki wywołała w opinii publicznej jak również w życiu zawodowym i prywatnym pokrzywdzonego. W tym zakresie brak było podstaw do nieudzielenia tym depozycjom waloru wiarygodności, nie mniej zeznania te nie odnosiły się w swej treści do okoliczności literalnie przedstawionej przez oskarżonego w treści, a wskazywały na szereg zjawisk wywołanych po publikacji kwestionowanego postu.</p>	
<p>Zeznania M. D.</p>	<p>Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadka. Świadek przedstawił okoliczności związane z przedmiotem niniejszej sprawy szczerze i wiarygodnie. Zeznania te jednak dotyczą kwestii związanej z tym w jaki sposób publikacja P. K. wywołała zmiany</p>	

	<p>w życiu prywatnym pokrzywdzonego i jego najbliższych oraz jakie skutki wywołała w życiu pokrzywdzonego. W tym zakresie brak było podstaw do nieudzielenia tym depozycjom waloru wiarygodności, nie mniej zeznania te nie odnosiły się w swej treści do okoliczności literalnie przedstawionej przez oskarżonego w treści, a wskazywały na szereg zjawisk wywołanych po publikacji kwestionowanego postu.</p>	
informacja z Prokuratury Okręgowej w L.	<p>Sąd zwrócił się do kompetentnych organów o udzielenie informacji, która miała służyć potwierdzeniu bądź zaprzeczeniu treści zawartych w kwestionowanej publikacji P. K. i uzyskawszy odpowiedź, nie sposób było jej pozbawić waloru wiarygodności.</p>	
informacja z Prokuratury Rejonowej w Łukowie	j.w.	
<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
<p>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.5. Uniewinnienie	I.	P. K.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>Przenosząc całokształt ustaleń Sądu na grunt niniejszej sprawy, godzi się na wstępie podnieść, że rozgłaszaniem zarzutu nie jest informowanie o tym, że ktoś komuś przypisał określone zachowanie, choćby zarzut ten nosił treść zniesławiającą, chyba że takiej formie i treści towarzyszy cel poniżenia danej osoby w opinii publicznej lub spowodowanie utraty zaufania do niej. Przytaczanie zniesławiających wypowiedzi nie wyczerpuje, w ocenie Sądu, znamion zniesławienia tylko w przypadku, gdy okaże się, że sprawca działał w zamiarze poinformowania o takim fakcie. Znamiona zniesławienia wyczerpuje niewątpliwie przytaczanie zniesławiających opinii, jeśli czynione jest to w celu rozgłoszenia zarzutu i poniżenia osoby pokrzywdzonej.</p> <p>Pamiętać należy, że art. 54 Konstytucji RP gwarantuje wolność rozpowszechniania</p>			

informacji. Wolność ta nie jest jednak nieograniczona. Wolność prasy i prawo do informacji mają charakter nie tylko praw obywatela, ale i praw człowieka. Znalazło to wyraz w aktach prawnych o charakterze międzynarodowym, m.in. w Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka oraz w Międzynarodowym Pakcie Praw Obywatelskich i Politycznych.

Konkretyzujący treść art. 14 Konstytucji RP z 1997 r. art. 54 ust. 1 wyraża wolność przekonań, pozostającą w ścisłym związku z wolnością sumienia i religii, o których mowa w art. 53 Konstytucji RP. Nie oznacza to oczywiście, iż dyspozycje art. 54 ust. 1 należy odnosić tylko do treści zawartych w art. 53. Ze sformułowań art. 54 wynika, iż Konstytucja RP nie tylko konstruuje wolność posiadania poglądów, lecz także możliwość ich wyrażania. Tym samym nie może być wątpliwości, iż treścią art. 54 ust. 1 Konstytucji RP jest wolność słowa i druku, aczkolwiek o tych wolnościach Konstytucja RP wprost nie wspomina, nawiązując do rozwiązania przyjętego w Konstytucji Marcowej z 1921 r.

Niemniej jednak rodzi się pytanie, czy wspomniana wolność wyrażania

poglądów dotyczy tylko własnych poglądów, czy także cudzych?

Sformułowana w art. 54 ust. 1 wolność – **to wolność wypowiedzi.**

Z natury rzeczy ma ona charakter szerszy od wolności publikacji i wolności prasy.

Przyjęte w Konstytucji RP sformułowanie jest pojemniejsze i bardziej odpowiada rozwojowi środków społecznego przekazu (masowej informacji), **A przez**

pojęcie prasy należy rozumieć nie tylko tzw. prasę drukowaną, lecz także programy radiowe i telewizyjne, kroniki filmowe, a nawet obecnie powszechne publikacje internetowe niezależnie od tego czy ukazują się w ramach zorganizowanej struktury (wydanie internetowe dziennika) czy w formie wpisów na lamach serwisu społecznościowego.

Pochodną wolności wypowiedzi jest wolność

pozyskiwania i rozpowszechniania informacji ujmowana dotychczas w doktrynie zazwyczaj jako prawo tego (jak czytamy w Wyroku Sądu Najwyższego w sprawie V KKN 171/98).

Wolność pozyskiwania i rozpowszechniania informacji przysługuje każdemu, a więc także i dziennikarzowi.

Ustawodawca zobowiązując dziennikarza w art. 12 ust. 1 Prawa Prasowego do szczególnej staranności i rzetelności przy zbieraniu i korzystaniu z materiałów prasowych, **nakłada na niego powinność sprawdzenia zgodności z prawdą uzyskanych wiadomości.**

Staranność to: dokładność, pilność, sumienność, troskliwość, gorliwość, dbałość o szczegóły. Wypowiedź jest rzetelna wówczas, kiedy jej treść znajduje uzasadnienie w faktach i zdarzeniach zaistniałych w rzeczywistości pozatekstowej (empirycznej). Wszelkie wypowiedzi, także ocenne, zakładając pewną racjonalność osoby wypowiadającej się, opierają się w przeważającej części na faktach i okolicznościach, które stanowią przesłanki ferowanych ocen i wypowiedzianych poglądów oraz twierdzeń. Przedmiotem oceny prawnej w tej sytuacji jest istnienie w opisywanej rzeczywistości podstaw faktycznych, które uprawniają do formułowania wypowiedzi o określonej treści. Wykazanie tych podstaw obciąża wypowiadającego się.

Skupiając się zatem w szczególności na

materiale dowodowym zgromadzonym i ujawnionym w toku niniejszego postępowania, w ocenie tegoż Sądu **oskarżony miał zagwarantowane konstytucyjnie prawo do poinformowania opinii publicznej o pozostającym w toku postępowaniu karnym z udziałem pokrzywdzonej, która z kolei miała przekazać informatorowi oskarżonego informacje dotyczące zdarzenia z jej udziałem.**

Jak wynika wprost z lektury przedmiotowego wpisu na portalu F. oskarżony (co jest oczywiste) nie wskazał w żadnym miejscu, że J. J. dokonał zgwałcenia pokrzywdzonej. Wskazał jedynie, że z informacji które uzyskał ze swojego źródła "Gwiazdor (...)" jest przez nią o zgwałcenie oskarżany. Informowanie opinii publicznej o takim fakcie w ocenie sądu mieści się w ramach wolności słowa, albowiem oskarżony nie formułuje swoich ocen, nie dostarcza fałszywych informacji i sam nie ocenia czy do zdarzenia w takich realiach jak prezentuje to pokrzywdzona doszło.

Pokrzywdzony, z drugiej zaś strony, prezentuje swoim zachowaniem w

środkach masowego przekazu określoną postawę i jak sam stwierdził w toku rozprawy wyraża poglądy, które mogą nie podobać się innym – do czego ma pełne prawo o ile nie narusza przepisów prawa.

Nie sposób zatem karać dziennikarza, który być może kieruje się antypatią wobec pokrzywdzonego, lecz publikuje informacje jakie uzyskał od informatorów, jak również od organów ścigania, które prowadzą przewidziane prawem postępowanie które w szerokim zakresie dotyczy publikacji oskarżonego.

Sąd wnikliwie analizując treść publikacji oskarżonego, mógł jedynie zweryfikować część okoliczności zawartych w publikacji P. K., a weryfikacja ta pozwoliła Sądowi na przyjęcie, że mają one swe umocowanie. Mianowicie, toczy się śledztwo dotyczące zdarzenia o jakim miała zawiadomić domniemana pokrzywdzona jak również pozostaje ono w fazie in rem, jak również – co jest zawarte w publikacji oskarżonego - rzecznik Prasowy Prokuratury Okręgowej w L. potwierdził udzielenie informacji prasowej, co również jest wprost wyartykułowane w publikacji P. K..

Odnosząc się do sytuacji życiowej pokrzywdzonego, Sąd posiadał pełny obraz okoliczności, które kwestionowany wpis na portalu F. wywołał nie tylko w życiu pokrzywdzonego ale i w życiu jego najbliższych i nie można było nie stwierdzić, że publikacja oskarżonego wywołała lawinę komentarzy, prasowych artykułów jak również niejako 'wezwała do tablicy' pokrzywdzonego, który miał świadomość tego, że o niego chodzi w publikacji P. K..

Oskarżony zatem mógł mieć świadomość tego, że jego publikacja spowoduje falę komentarzy, nie mniej odpowiedzialności karnej może podlegać jedynie ten, kto publikując **falszywe informacje działa z zamiarem zniesławienia**, czego w niniejszej sprawie oskarżonemu przypisać w żadnej mierze nie można było.

Z powyższych względów Sąd orzekł jak w treści wyroku.

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony

Punkt rozstrzygnięcia

Punkt z wyroku odnoszący się

Przytoczyć okoliczności

	z wyroku	do przypisanego czynu	
1.Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II.	<p>Sąd na podstawie art. 632 pkt 1 k.p.k. kosztami procesu obciążył oskarżyciela prywatnego w całości uznając koszty sądowe w kwocie 300 (trzystu) złotych za uiszczone w całości. Oskarżony nie stawiał się na rozprawie głównej jak również nie był reprezentowany przez</p>		

	obrońcę, wobec czego jedynie kosztami ryczałtu przewidzianego dla spraw zainicjowanych prywatną skargą należało obciążyć oskarżyciela prywatnego.
1.Podpis	